Sondag, 15 November 2026

Skriflesing: Johannes 21:15-22

Tema: Jy het JA gesê. Volg My!

Skriflesing

Johannes 21:15-22

Petrus kry opnuut sy opdrag

15 Toe hulle klaar geëet het, vra Jesus vir Simon Petrus: “Simon seun van Johannes, het jy My
baie lief, meer as hulle hier?”
“Ja, Here,” antwoord hy Hom, “U weet dat ek U liefhet.”
Hy sê toe vir hom: “Laat my lammers wei.”
16 Jesus vra hom weer ’n tweede keer: “Simon seun van Johannes, het jy My baie lief?”
“Ja, Here,” antwoord hy Hom, “U weet dat ek U liefhet.”
Hy sê toe vir hom: “Pas my skape op.”
17 Jesus vra hom die derde keer: “Simon seun van Johannes, het jy My lief?”
Petrus het bedroef geword omdat Jesus hom die derde keer gevra het: “Het jy My lief?”, en hy
antwoord Hom: “Here, U weet alles. U weet dat ek U liefhet.”
Hy sê toe vir hom: “Laat my skape wei. 18 Dit verseker Ek jou: Toe jy jonger was, het jy self jou
klere vasgemaak en gegaan waar jy wil; maar wanneer jy oud is, sal jy jou hande uitsteek, en
iemand anders sal jou vasmaak en jou bring waar jy nie wil wees nie.”
19 Dit het Jesus gesê en daarmee aangedui deur watter soort dood Petrus God sou verheerlik.
Daarna sê Hy vir hom: “Volg My!”

Die dissipel vir wie Jesus baie lief was

20 Toe Petrus omdraai, sien hy die dissipel volg vir wie Jesus baie lief was, wat ook by die maaltyd
na Jesus se kant toe oorgeleun en gevra het: “Here, wie is u verraaier?” 21 Toe Petrus hom dan
sien, vra Petrus vir Jesus: “Here, en wat van hom?”
22 Jesus antwoord hom: “As Ek wil hê dat hy in die lewe moet bly totdat Ek weer kom, is dit nie jou
saak nie. Volg jy My!”

Lukas 11:28 – *“...bevoorreg is hulle wat die woord van God hoor en dit onderhou."*

PREEK

Broers en susters in onse Here Jesus Christus:

Inleiding

Gemeente van ons Here Jesus Christus,
Vanoggend het ons iets besonders beleef.
Hier voor ons het jongmense gestaan wat op die vrae van hulle geloofsbelydenis met 'n eenvoudige, maar betekenisvolle woord geantwoord het:
“Ja!”

'n Klein woordjie, maar 'n woord met groot betekenis.
Met hierdie “ja” het hulle openlik hulle geloof in Jesus Christus as hulle Verlosser en Here bely.
Hulle het bevestig dat hulle as sy dissipels wil lewe.

Ons het ook aan hulle sertifikate oorhandig. En dit is reg dat ons vandag hierdie besondere geleentheid saam met hulle en hulle families vier.

Maar ek wil vanoggend vir hulle, en eintlik vir elkeen van ons, 'n vraag vra:
Wat gebeur ná die sertifikaat?
Want geloofsbelydenis is nie soos 'n skoolloopbaan waar jy jou finale eksamen skryf, jou sertifikaat ontvang en dan kan sê: “Nou is ek klaar!” nie.

Nee, geloofsbelydenis is nie die eindpunt van ons geloof nie. Dit is die openbare bevestiging van 'n geloof wat ons elke dag moet uitleef.

En tog is daar iets wat dit soms moeilik maak.
Ons kyk gedurig na ander mense.
Ons vergelyk ons lewens met hulle s'n. Ons kyk na hulle sukses, hulle geleenthede, hulle besittings en selfs hulle geloof.

En soms begin ons wonder:
“Here, waarom lyk my lewe nie soos hulle s'n nie?”
“Waarom kry hulle geleenthede wat ek nie kry nie?”
“Waarom lyk dit of hulle pad soveel makliker is?”

Ons vergeet maklik dat God ons nie geroep het om iemand anders se lewe te leef nie.
En dit bring ons by ons Skrifgedeelte.
Want selfs Petrus, een van Jesus se naaste dissipels, moes hierdie les leer.

Agtergrond: Petrus kry 'n nuwe geleentheid

Om Jesus se woorde te verstaan, moet ons eers kyk wat kort voor hierdie gesprek gebeur het.
Ons is by die See van Tiberias, ná Jesus se opstanding.
Die dissipels het gaan visvang, maar die hele nag niks gevang nie. Teen dagbreek verskyn Jesus op die strand. Op sy woord vang hulle 'n groot hoeveelheid vis, en daarna eet hulle saam met Hom.

Dan volg 'n besondere gesprek tussen Jesus en Petrus.
Ons onthou dat Petrus Jesus drie keer verloën het.
Maar Jesus draai nie sy rug op Petrus nie.
Drie keer vra Jesus vir hom: “Het jy My lief?”
En drie keer gee Jesus aan Petrus die opdrag om vir sy skape te sorg.

Dit is 'n besondere oomblik van herstel.
Petrus se mislukking is nie die einde van sy verhaal nie. Jesus gee hom opnuut 'n plek en 'n roeping.
Maar Jesus vertel ook vir Petrus dat sy pad vorentoe nie maklik sal wees nie. Hy dui aan dat Petrus uiteindelik deur sy dood vir God sal verheerlik.
En dan sê Jesus vir hom:
“Volg My!”

Maar juis op hierdie oomblik gebeur iets onverwags.
Petrus draai om. Hy sien Johannes, die dissipel vir wie Jesus liefgehad het, en vra:
“Here, en wat van hom?”
Jesus het pas met Petrus oor sy eie roeping gepraat. Maar Petrus se aandag verskuif na iemand anders.

En dan antwoord Jesus:

“As Ek wil hê dat hy bly totdat Ek kom, wat gaan dit jou aan? Volg jy My!”
Hierdie woorde leer ons vanoggend drie belangrike geloofswaarhede.

Eerste hoofgedagte: Moenie jou geloof aan ander mense meet nie

Kom ons dink weer aan Petrus se vraag:
“Here, en wat van hom?”
Ons weet nie presies waarom Petrus dit gevra het nie.
Miskien was hy bekommerd oor Johannes. Miskien wou hy weet of Johannes dieselfde lyding sou beleef.
Maar Jesus bring Petrus se aandag terug na sy eie roeping.
En gemeente, is dit nie iets waarmee ons vandag ook sukkel nie?
Ons leef in 'n wêreld waar ons voortdurend met ander vergelyk.
Op sosiale media sien ons ander mense se prestasies, vakansies, huise en gelukkige oomblikke.
Maar ons vergeet maklik dat ons dikwels ons hele lewe vergelyk met net die klein gedeelte van iemand anders se lewe wat ons kan sien.
En dit raak ook ons geloof.
Ons sien iemand wat met groot sekerheid oor God praat, terwyl ons soms twyfel.
Ons hoor hoe iemand se gebede verhoor is, terwyl ons nog wag.
En dan begin ons wonder of daar dalk iets met ons geloof verkeerd is.
Maar Jesus het nie vir Petrus gesê: “Kyk na Johannes en probeer soos hy wees” nie.
Hy het gesê:
“Volg jy My!”
Aan ons jongmense wat vandag geloofsbelydenis afgelê het, wil ek iets besonders sê.
Julle het vanoggend saam hier voor gestaan.
Julle het dieselfde geloof bely.
Maar julle gaan nie almal dieselfde lewe hê nie.
Julle gaan verskillende geleenthede kry, verskillende keuses maak en verskillende uitdagings beleef.
En daarom is dit belangrik dat jou geloof nie bloot die geloof van jou ouers, jou vriende of jou kategesegroep bly nie.
Jy het vandag self “ja” gesê.
Nie omdat jou vriend langs jou “ja” gesê het nie, maar omdat jy self jou geloof in Jesus Christus bely.

En dit geld vir ons almal.
Ons geloof word nie gemeet aan hoe ons met ander mense vergelyk nie.
Dit gaan oor ons persoonlike verhouding met Jesus Christus.
Die eerste geloofsles is dus: Moenie so besig wees om na ander se geloof en lewe te kyk dat jy vergeet om self vir Jesus te volg nie.

Tweede hoofgedagte: God se pad met jou hoef nie dieselfde as iemand anders s'n te wees nie

Jesus antwoord Petrus:
“As Ek wil hê dat hy bly totdat Ek kom, wat gaan dit jou aan?”
Jesus sê nie daarmee dat Johannes inderdaad tot sy wederkoms sou bly lewe nie. Johannes verduidelik dit self in die volgende vers.
Jesus beklemtoon eerder dat Petrus se roeping nie bepaal word deur wat met Johannes gebeur nie.
Petrus en Johannes was albei dissipels.
Albei het Jesus liefgehad.
Albei sou Hom dien.
Maar hulle lewenspaaie sou nie identies verloop nie.
Om dieselfde Here te dien, beteken nie dat ons dieselfde lewenspad gaan stap nie.
Dink net aan ons jongmense.
Sommige van julle weet dalk reeds wat julle ná skool wil doen. Ander is nog onseker.
Party gaan verder studeer. Ander gaan begin werk.
Sommige planne gaan uitwerk soos julle gehoop het. Ander planne gaan dalk verander.
Maar wanneer dinge anders verloop as wat jy verwag het, beteken dit nie dat God jou vergeet het nie.
En dieselfde geld vir die res van die gemeente.
Een gesin beleef voorspoed. 'n Ander gesin gaan deur finansiële swaarkry.
Een persoon geniet goeie gesondheid. 'n Ander worstel met siekte.
Een mens sien gou die uitkoms waarvoor hy gebid het. 'n Ander wag lank.
Beteken dit God het die een meer lief as die ander?
Nee.
Ons moet versigtig wees om God se liefde aan ons omstandighede te meet.
Kyk maar na Petrus.

Jesus het hom liefgehad. Jesus het hom vergewe en herstel.
En tog sou Petrus se pad lyding insluit.
God se liefde beteken nie dat ons altyd 'n maklike lewe sal hê nie.
Ons sien dit juis in Jesus Christus.
Sy liefde word nie bewys deur die afwesigheid van lyding nie, maar deur sy bereidheid om aan die kruis ter wille van ons te ly.
Daarom hoef ons nie na ander mense se voorspoed te kyk en te dink dat God hulle meer liefhet nie.
En ons hoef ook nie na ons eie swaarkry te kyk en te dink dat God ons vergeet het nie.
Ons verstaan nie altyd waarom ons paaie so verskil nie.
Maar ons hoef nie alles te verstaan om aan Christus te behoort nie.
Die tweede geloofsles is: Jou verhouding met Jesus word nie bepaal deur hoe jou lewenspad met iemand anders s'n vergelyk nie.

Derde hoofgedagte: Jou JA moet 'n lewe van navolging word

Kom ons kyk weer na Jesus se woorde:
“Volg jy My!”
Hier lê die hart van ons Skrifgedeelte.
Jesus gee nie vir Petrus 'n volledige uiteensetting van Johannes se toekoms nie.
Hy bring hom terug na dit wat werklik saak maak.
“Petrus, jou verantwoordelikheid is om My te volg.”
En dit bring ons terug na die besondere geleentheid wat ons vanoggend beleef het.
Aan ons jongmense wil ek sê:
Julle het vandag 'n sertifikaat ontvang.
Maar daardie sertifikaat gaan nie namens julle besluite neem nie.
Dit gaan nie namens julle bid wanneer die lewe moeilik raak nie.
Dit gaan nie namens julle kies tussen reg en verkeerd wanneer niemand kyk nie.
En dit gaan nie namens julle aan Jesus vashou wanneer julle geloof uitgedaag word nie.
Dit is waar julle geloof elke dag gestalte moet kry.
Nie deur volmaak te wees nie, maar deur op Christus se genade te vertrou en Hom te volg.
En gemeente, dit geld nie net vir ons jongmense nie.
Daar is vandag mense hier wat twintig, dertig of selfs vyftig jaar gelede hulle geloof bely het.
Maar Jesus se opdrag het nie verander nie.

Hy roep ons steeds:
“Volg My!”
Vir 'n ouer beteken dit dalk om jou kinders met liefde, geduld en geloof te begelei.
Vir iemand wat swaarkry, beteken dit dalk om aan God vas te hou, selfs wanneer dinge nie beter lyk nie.
Vir iemand wat ouer geword het, beteken dit dalk om steeds met gebed, wysheid en bemoediging 'n verskil te maak.
Want getrouheid lyk nie vir almal dieselfde nie.
Jesus vra nie dat jy iemand anders se roeping moet vervul nie.
Hy roep jou om Hom getrou te volg in die lewe wat aan jou toevertrou is.
Maar onthou iets baie belangriks.
Hierdie opdrag kom van dieselfde Jesus wat Petrus pas ná sy verloëning herstel het.
Petrus se toekoms was nie gebou op sy eie volmaaktheid nie.
Dit was gebou op Christus se genade.
En so is dit ook met ons.
Ons volg Jesus nie om sy liefde te verdien nie.
Ons volg Hom omdat Hy ons eerste liefgehad het.
Die derde geloofsles is: Jou geloofsbelydenis is nie 'n eindpunt nie. Dit is 'n lewe waarin jy elke dag opnuut deur God se genade vir Jesus volg.

Praktiese toepassing: Waarheen kyk ek?

Gemeente, stel jou voor jy stap op 'n smal voetpaadjie.
Voor jou stap iemand wat die pad ken.
Maar elke paar treë draai jy jou kop om te kyk wat ander mense doen.
Jy kyk hoe vinnig hulle stap, watter skoene hulle dra en watter paadjie hulle gekies het.
En dan gebeur iets.
Jy hou op om aandag te gee aan die pad voor jou.
En jy verloor maklik jou koers.
Dit is wat vergelyking aan ons geloofslewe kan doen.
Ons raak so besig met ander mense se paaie dat ons vergeet om Christus te volg.
Daarom wil ek hê dat elkeen van ons hierdie week drie eenvoudige vrae vir onsself vra.
Eerstens: Met wie vergelyk ek myself gedurig?
Is daar iemand wie se lewe my ontevrede maak met my eie?

Tweedens: Wat het God reeds aan my toevertrou?
Watter mense, geleenthede, verantwoordelikhede en gawes is reeds deel van my lewe?
Derdens: Wat beteken dit om Jesus hierdie week getrou te volg?
Miskien beteken dit om iemand te vergewe.
Miskien om meer tyd aan jou gesin te gee.
Miskien om 'n verkeerde gewoonte te verander.
Of miskien om eenvoudig aan te hou vertrou, al is jou omstandighede moeilik.
Want geloof word nie net sigbaar in die woorde wat ons op 'n Sondag bely nie.
Dit word sigbaar in die manier waarop ons van Maandag tot Saterdag leef.

Slot: Die JA wat elke dag voortgaan

Gemeente, vanoggend het ons jongmense hoor “ja” sê.
Dit is 'n besondere oomblik in hulle geloofslewe.
Maar eintlik word elkeen van ons vandag weer herinner aan die vraag:
“Volg ek nog vir Jesus?”
Nie: “Wat doen die mense rondom my?” nie.
Nie: “Hoe lyk my lewe in vergelyking met ander s'n?” nie.
Maar: “Here, wat vra U vandag van my?”
Aan ons jongmense wil ek afsluit met hierdie gedagte:
Julle het vandag 'n besondere tree in julle geloofslewe gegee.
Ons is dankbaar saam met julle, en ons bid dat julle geloof steeds dieper sal groei.
Maar onthou:
Die belangrikste deel van jou geloofsbelydenis is nie net die “ja” wat jy vandag voor die gemeente gesê het nie. Dit is die lewe waarin jy, deur God se genade, daardie “ja” elke dag uitleef.
En wanneer julle onseker raak, wanneer julle foute maak en wanneer julle nie weet watter pad om te kies nie, onthou vir Petrus.
Hy was nie volmaak nie.
Hy het selfs sy Here verloën.
Maar Jesus het hom nie verwerp nie.
Hy het hom herstel en weer geroep.
Daarom berus ons hoop nie op hoe sterk ons aan Jesus kan vashou nie, maar op sy genade en getrouheid.
En dit geld vir ons almal.

Die Here vra nie dat ons iemand anders se lewe moet leef nie.

Hy vra nie dat ons onsself voortdurend met ander moet vergelyk nie.

Hy roep ons om Hom te volg.

En wanneer ons weer in die versoeking kom om te vra: “Here, maar wat van hulle?”, mag ons Jesus se woorde onthou:

“Wat gaan dit jou aan? Volg jy My!”

Amen